

STEM

A smiling man with dark hair, wearing a red jacket over a dark shirt, is the central figure. He is looking slightly to the right of the camera. The background is a dark blue sky with a large, bright full moon. The word 'STEM' is written in large, bold, red, 3D-style letters across the top of the image. The letter 'F' has a white, stylized shape resembling a flame or a drop integrated into its right side.

De Bron

Inhoud

Geen rijbewijs nodig 2

Verbazingwekkend! 3

Peter Clarke

Cambridge, Engeland

De bron 4

Rudy Rivera

San Pedro Sula, Honduras

Contactadressen 7

Oordeel 8

Jimmy Rogers

Atlanta, Georgia, USA

Stem bestellen 12

Een geheim genoot-

schap 14

Paul Knights

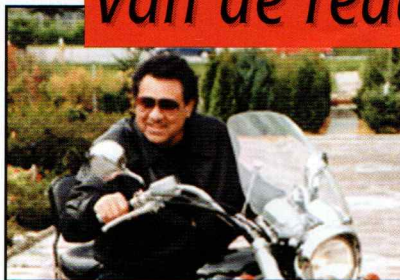
S. Devon, Groot-Brittannië

Show Business 18

Seymour Green

Londen, Engeland

Wie zijn wij? 19

Geen rijbewijs nodig

De eerste keer dat ik in Oostenrijk met Ferdinand meereed, vroeg ik me af of mijn beschermengel ons wel kon bijhouden. We reden meer dan 240 km/u. Hij hield van snelle auto's!

Een paar jaar geleden investeerde Ferdinand in een winkelcentrum, maar dat ging niet zo goed. Op een zondagochtend, kort voor de Wereldconventie van de FGBMFI, belde hij Winfried Fuchs op en vertelde dat hij aan het eind van zijn Latijn was – de zaak was failliet en hij wist niet hoe hij verder moest. Winfried nam hem en zijn vrouw mee naar de Wereldconventie. Daar gebeurde iets heel bijzonders. Oral Roberts sprak over „rusten in geloof”, en dat God een weg zou vinden. Dat was heel belangrijk voor een zakenman. Terug in Innsbruck liet God Ferdinand zien hoe je in een klein vierwielig autootje kon rijden volgens de regels die voor een bromfiets golden. Met andere woorden, je kon erin rijden zonder rijbewijs.

Terwijl zij in God berustten, namen Ferdinand en zijn vrouw Maggie een motorfietszaak over in de buurt van Innsbruck, waar zij sindsdien enorm gezegend zijn – alleen maar doordat ze zich openstelden voor een nieuwe leiding door God en voor de zakelijke principes in Zijn Woord, de Bijbel. Binnen deze nieuwe onderneming leek het wel of alles wat zij aanraakten, in goud veranderde. God is ongetwijfeld het antwoord. Kort na de Oostenrijkse managersconventie ging ik nog eens bij Ferdinand langs. Terwijl we samen lunchten, verkocht hij nog drie van die kleine autootjes. Na de lunch namen ze nog een foto van me op een van die snelle motorfietsen die ze verkopen. Hij toonde me een volle showroom en zei: „Richard, vrijwel alles wat hier staat, is al betaald.” Hij kwam van hopeloosheid tot een wonder. God is altijd trouw om ons te zegenen. We hoeven alleen maar ons vertrouwen in Hem te stellen.

Richard Shakavian
Internationaal voorzitter

Verbazingwekkend!

Peter Clarke, Cambridge, Engeland

In 1976 was mijn leven een puinhoop – alles leek verloren. Toen leerde ik iemand kennen waar ik een vaste relatie mee meende te kunnen opbouwen. Na een tijdje begonnen haar kinderen mij „Papa” te noemen. Net toen alles te mooi leek om waar te zijn, kwam haar ex-man opdagen. Met die ervaring had ik genoeg van vrouwen. Ik kocht een caravan aan zee en ging vissen.

Een collega op mijn werk nodigde mij uit om een avond langs te komen. Hij was net getrouwd met een Aziatisch meisje, en zij stelde mij voor aan haar zuster. Twaalf maanden later trouwden we en gingen we in het dorp wonen waar ik vandaan kwam. Al gauw werden we gezegend met twee schattige dochtertjes.

Op een gegeven moment werd ik uitgenodigd om mee te gaan naar een bijeenkomst met de evangelist Benny Hinn, georganiseerd door het chapter Cambridge van de FGBMFI. Ik sloeg die uitnodiging af: „Ik geloof niet in dat gedoe!” Uiteindelijk ging ik toch mee, maar het bleek dat we helemaal achterin kwamen te zitten en niet veel konden zien. Niettemin was ik zo verbaasd over alles wat er gebeurde dat ik een videoband van die avond bestelde.

Toen ik naar die video keek, viel me op dat Benny Hinn diegenen die lichamelijke genezing nodig hadden, vroeg om hun rechterhand op de plek te leggen waar het probleem zat en met hun linkerhand hun Bijbel stevig vast te houden. Mijn ogen waren niet zo best meer, dus daar legde ik mijn hand op, terwijl ik stevig de Bijbel vasthield die we bij ons trouwen van mijn zwager hadden gekregen. Helaas gebeurde er niets. Maar toen ik de volgende ochtend wakker werd, kon ik veel beter zien en had ik mijn bril niet meer nodig. Enthousiast dat God mijn gebed verhoord had, belde ik meteen de voorzitter van het chapter Cambridge op om het hem te vertellen.

Die dag gaf ik mijn leven aan Jezus. Maar een week later was ik nog steeds onzeker over wat ik gedaan had. Terwijl ik de garage aan het opruimen was, viel er een boek op de grond. Ik sloeg het op een willekeurige plaats open om te kijken wat het voor een boek was, en daar las ik: „Geloof dat God van u houdt!” Ik was stomverbaasd! Alle twijfel verdween! Na deze gebeurtenis is er voor mij gebeden dat ik de doop in de Heilige Geest zou ontvangen, en sindsdien is mijn leven radicaal veranderd. ●

De bron

Rudy Rivera, San Pedro Sula, Honduras

Technici, en vooral specialisten, kregen een bijzondere status wanneer zij tijdens de koude oorlog van achter het zogenaamde „IJzeren Gordijn” naar de Verenigde Staten immigreerden. Hoewel ik noch een genie noch een vluchteling was, gebeurde er een wonder en kreeg ik een verblijfsvergunning alsof ik er wel een was.

Ik heb op de beste scholen van mijn land gezeten, en omdat ik toch uit een arm gezin kwam, gaf dat een zeker klassenbewustzijn. Ik besloot om tegen mijn dertigste miljonair te zijn. Toen ik 25 was, werkte ik in de Verenigde Staten en realiseerde ik me dat ik doel niet zou halen als er niets veranderde. Met dit in mijn achterhoofd ging ik terug naar Honduras. Plotseling, net als bij koning Midas, veranderde alles wat ik aanraakte in goud.

Op een avond, toen ik met een stel vrienden in een hotel wat zat te drinken, maakte iemand een opmerking over hoeveel ik wel niet uitgaf. Ik schepte op dat ik er best

van mocht genieten. Ik had het immers zelf verdiend! Ik zei dat zelfs als ik het kwijt zou raken, ik het weer zou doen. Goede gezondheid en hard werken – dat is alles.

Meteen leek het of iedereen tegen me begon samen te zweren door niet te betalen en zelfs door mijn producten niet te kopen. God was me aan het tonen hoe weinig ik uit mezelf kon doen. De bank leende me geen geld meer. Ik was een ziekenhuis aan het bouwen en de regering stopte met betalen. Mijn trots was aan het weg-ebben. In deze situatie werd ik uitgenodigd voor een dinerbijeenkomst van de FGBMFI. Het idee om zakenmensen te ontmoeten leek me wel wat.

Twee mannen uit Rochester (New York) vertelden hoe God een verschil uitmaakte in hun leven. Ze vertelden van huwelijksproblemen en zaken die ineens stortten, en hoe ze desondanks succes hadden. Een drankprobleem had het huwelijk van een

van hen bijna geruineerd. Hun verhalen raakten mijn hart – zij hadden een antwoord gevonden. Die avond vroeg ik of ze met me wilden bidden. Ik had God nodig. Ik had alle hoop verloren. Ik kon zelfs geen vliegticket voor mijn vrouw betalen als ze van me af zou willen.

Ze keken me aan en zeiden: „God heeft iets voor je in petto.” Ik antwoordde: „Ik hoop wel dat het geld is.” Ik dacht dat met geld alles op te lossen was, maar ik wist dat hij het niet over zaken had. Toen stelden ze een vreemde vraag: „Wat hebt u voor God gedaan?” Ik ging naar de kerk, en we zijn daar zelfs bij verschillende activiteiten betrokken geweest. Ik wist niet wat ik zeggen moest en flapte eruit: „Ik ga elke zondag naar de kerk.”

Hij glimlachte en zei: „Als je een paard in de garage zet, wordt het nog geen auto.” Het klonk niet zo aardig, maar het klopte natuurlijk wel. Toen herhaalde hij: „God heeft iets voor je in petto.” Zijn opmerkingen waren geïnspireerd en al gauw gaf ik

mijn leven aan Jezus over. Ik bad of God me wilde vergeven en of Hij mijn leven wilde vervullen. Ze vertelden me vervolgens over de Heilige Geest.

Op weg naar huis was het eerste wat me opviel, dat ik een echt gesprek met mijn vrouw had. We waren al zover dat we nauwelijks nog met elkaar spraken. Verder was er die vreemde taal waarin ik steeds maar weer zat te praten. Later vernam ik dat dat „tongentaal” was, een gevolg van de doop in de Heilige Geest, maar op dat moment dacht ik dat ze me gehypnotiseerd hadden. De volgende dag was die vrede er nog steeds. Toen ik er een verklaring voor zocht, vertelden ze me: „Rudy, je bent nu een nieuwe schepping in Jezus Christus. Je hebt je leven aan God gegeven.”

Ik wist niet wat ik nu moest doen en vroeg aan onze gebedsgroep leider: „Steve, wat moet ik nu doen?” „Doen? Niets doen,” legde hij zorgvuldig uit. „Laat Jezus de leiding maar nemen.” Op dat moment stond ik er economisch zo slecht voor dat ze op het punt stonden de elektriciteit af te sluiten. Ik vroeg het elektriciteitsbedrijf me nog één dag respijt te geven om hun te betalen. Ik haalde de rekening tevoorschijn en bad: „Lieve Heer, ik kan mijn vrouw en kinderen niet zonder elektriciteit laten zitten. Zorgt U alstublieft voor het geld voor deze rekening.” Plotseling kwam er een klant om de hoek die tegels nodig had. Hij betaalde voor bepaalde artikelen zelfs een dubbele prijs.

Een poosje later had ik keelpijn. Ik ging naar de woonkamer, waar Charlette, mijn vrouw, in de Bijbel zat te lezen, en ik zei: „De Bijbel zegt dat als we eensgezind iets vragen in Jezus’ naam, die keelpijn weggaat. Ze was bereid om haar geloof bij het mijne te voegen, en we vroegen eenvoudig aan God of Hij de keelpijn wilde wegnemen. En de pijn verdween onmiddellijk.

Later werd bij onze dochter een hartafwijking vastgesteld. Twee jaar daarna, toen het erger werd, sprak de dokter zelfs over een eventuele operatie. Daar had ik absoluut geen geld voor. Twee jaar lang baden we voor haar. Een week voor de laatste echo gemaakt zou worden, werd ik bemoedigd dat God iets zou gaan doen. We kwamen bijeen met onze gebedsgroep en baden eensgezind voor onze dochter. De week daarop werden we erg bezorgd toen

wat aanvankelijk een medisch onderzoekje van vijf minuten zou zijn, ineens 25 minuten duurde. De dokter kon geen afwijking meer vinden en kon evenmin verklaren waarom de vorige echo nog wel een afwijking vertoonde. Hij was verbaasd en vroeg ons ernaar. Ik vertelde dat we gebeden hadden.

„Rudy, dit kan niet!” zei hij. „We hebben de afgelopen twee jaar geen verbetering gezien, maar kijk nu eens naar de uitslag van vorige weken vergelijk die met die van vandaag.” We gaven toe dat het niets minder dan een wonder was. „Nu bent u er getuige van,” zei ik tegen de arts. Vijf jaar later kwam onze dochter thuis met een grote trofee. Zij was de beste atleet van school. Later werd ze landskampioen tennis in haar leeftijdsklasse. Toen ik me realiseerde dat het wonder aan onze dochter zo volledig was, was ik tot tranen toe geroerd.

De slechte gewoontes en de zakelijke problemen verdwenen. Ons huwelijk werd vernieuwd. Ik houd van de Heer Jezus met heel mijn kracht, met heel mijn ziel, met heel mijn verstand en met alles wat ik heb.

Nu reis ik de hele wereld rond om te vertellen over de prachtige dingen die God voor me gedaan heeft. Wat we ook hebben, God zorgt ervoor.

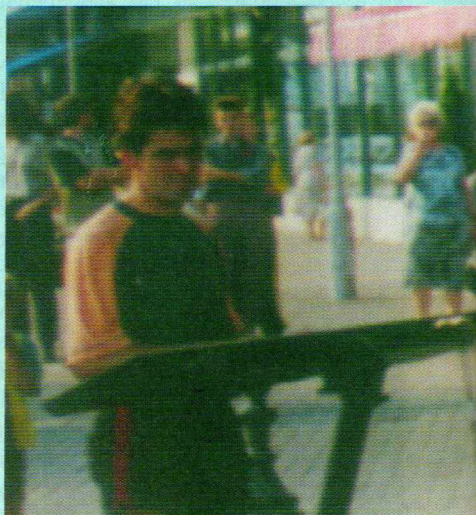
Nu ik geleerd heb om van God afhankelijk te zijn, vertrouw ik niet meer op mijn eigen capaciteiten om mijn doel te bereiken. We hebben God in veel mensen zien werken. Ik heb zelfs doden weer tot leven zien komen na gebed.

Veel mensen praten over voorspoed, en daarom kon ik niet begrijpen waarom het niet beter met me ging. Ik zag andere christenen die zoveel succes hadden. Ik vroeg me af wat er mis was, en toen ik ervoor ging bidden, toonde God me dat ik in feite voorspoedig was. Ik had alles wat ik nodig had, plus nog wat om met anderen te delen. Mijn gezin heeft nooit zonder eten of zonder andere noodzakelijke dingen gezeten. Mijn kinderen hoefden niet van hun goede school af. Zelfs toen we weggaven wat we hadden, hebben we geen honger hoeven lijden. God heeft voor ons gezorgd. Dat was een openbaring. God gaf mij de vrede dat Hij mijn Voorziener is. ●

Het keyboard

Peter Clarke

Nadat ik God in mijn leven had toegelaten, is er zoveel met ons gebeurd. Een mooi voorbeeld is het keyboard, dat ik verkopen moest omdat we krap bij kas zaten. Ik zette drie dagen achtereen een advertentie in de plaatselijke krant, maar er reageerde niemand. Ik had er veel geloof voor, en dus bad ik ervoor. Op de vierde dag zei ik 's avonds tegen mijn vrouw, Marina, „Het lijkt wel of de Heer ons ditmaal niet helpt.” Net op dat moment ging de telefoon. Het was 10 uur 's avonds. De beller vroeg of het keyboard al verkocht was. Hij kwam meteen langs en kocht het. Het werd me duidelijk dat dit Gods werk was, en ik leerde nog meer op Hem te vertrouwen. ●

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 150 landen ter wereld.

Nederland

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 035-6023222 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.wxs.nl/~hhahn/fgbnl/fgbnl00.htm>

Alkmaar: C. van Engelenhoven, tel. 0229-215573 • **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amsterdam:** H. van Diest, tel. 0341-419827 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. Hahn, tel. 040-2300161 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerdt, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** H. Duynisveld, tel. 010-4422860 • **Zoetermeer:** D. Breugem, tel. 010-5120988 • **Overige plaatsen:** I. van der Zee, tel. 035-6023222

België

Nat. voorzitter: Donato Anzalone • **Admin. en distrib.:** 02-390-92-98 - E-mail: Anzalone@ibm.net
Brussel (Europ. afd., F): Simon Boen, tel. 03-2817337 • **Brussel (F):** H. Mutshipai, tel. 02-390-92-98 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Comines (F):** Yves Laevens, tel. 056-559017 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Korrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Mons (F):** Raoul Richez, tel. 065-653089 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Philippe Guns, tel. 082-613667 • **Nord Jeunesse (F):** David Degreef, tel. (0033)320660857 • **Saint-Ghislain (F):** Roger Diku Kapotho, tel. 065-347552 • **Saint-Vith (D):** U. Ney, tel. 0049-65642779 • **Torhout (N):** Raf De Puydt, tel. 051-726237 (N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Andere landen!

Inlichtingen: FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel: (0032)(0)16-207944, fax: (0032)(0)16-207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com • **Internet:** <http://members.aol.com/fgbmfi/info.htm> • International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

*print en kopie
zwart en kleur
vouwen en hechten
inringen en inlijmen
halen en brengen
snel en voordelig*

THORA
print en copy

*en niemand
anders!*

voor offerte of
prijslijst:

bel 070 - 3501791 of fax 070 - 3542027
Jacob Gillesstraat 12 - 2582 XZ Den Haag
e-mail: thora@dataweb.nl

Oordeel

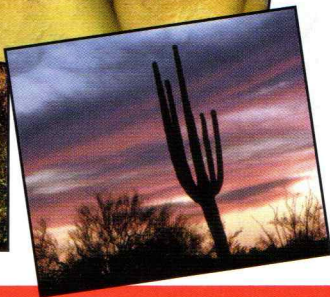
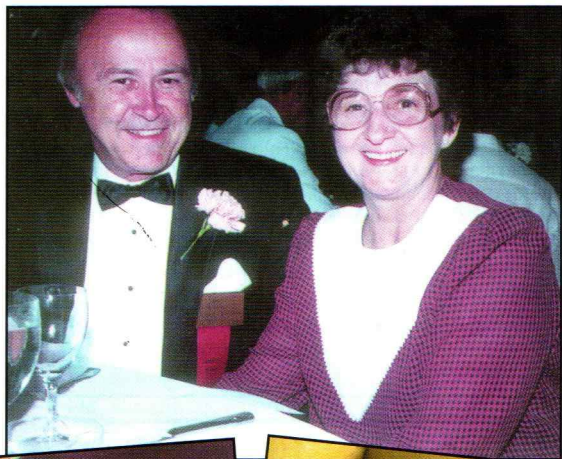
Jimmy Rogers, Atlanta (Georgia), USA

Tranen stroomden over mijn gezicht en mijn auto zigzagde zodanig over de autosnelweg dat de andere automobilisten zich vast afvroegen wat voor iemand daar toch achter het stuur zat. De afgelopen zes jaar leek alles wat we in ons gelukkige thuis opgebouwd hadden, langzaam uit onze handen te glippen. Kwaadheid, teleurstelling en bitterheid knaagden aan me, en meer dan eens schreeuwde ik het uit: „God, we hebben alles gedaan wat er van ons verwacht werd. Waarom liet U dit toe?”

Wat was er misgegaan? Mislukking was niet in mijn leven ingeprogrammeerd. Hoewel ik als kind wel de strijd van armoede gekend heb – katoenplukken in het Zuiden, waar wij onderpachters waren –, was ons levenspeil sterk verbeterd toen Pa terug was gegaan naar Florida om citrusvruchten en graan te verbouwen en kippen te houden.

Als eerste van ons gezin die kon studeren, haalde ik een diploma aan Lee College in Cleveland (Tennessee), voordat ik ten tijde van de Koreaanse oorlog in militaire dienst ging. In mijn diensttijd trouwde ik met Margaret, een leuk meisje dat ik in Orlando in de kerk had leren kennen, en wij begonnen onze dromen voor de toekomst op te bouwen. Hoewel ik eerst overwogen had om beroepsmilitair te worden, zwaaide ik toch af en we vestigden ons uiteindelijk in Atlanta.

Ik was gewend om 's morgens om vier uur op te staan om de kippen te voeren en voor de andere dieren te zorgen. Hard werken zat me dan ook in het bloed. Terwijl ik in de nachtploeg als elektronicus bij het telecombedrijf Western

Union werkte, begon ik een zaken carrière op te bouwen. We hadden anderen rijk zien worden met onroerende goederen, en dus besloten we een zakelijk pand te kopen. Toen de eigenaar van een delicatessenwinkel in ons gebouw ermee ophield, namen wij zijn zaak over en *Rogers Restaurant* werd een bloeiend eethuisje in de wijk Little Five Points, anderhalve kilometer ten oosten van het centrum, dat 24 uur per dag open was.

Ook openden we daar vlakbij een stomerij. Naarmate onze zaken zich verder ontwikkelden, werd ik steeds meer actief in de zakenwereld. Ik had nooit gedacht dat succes zoveel problemen zou geven. Het conflict dat ontstond door mijn actieve betrokkenheid bij de winkeliersvereniging

en mijn contacten in de wereld, kwam voort uit mijn pinksteropvoeding.

De oude, wettische ideeën waar ik mee grootgebracht was, legden de er nadruk op dat je je niet met de wereld moest bemoeien. Dat is een klassieke misvatting met betrekking tot Gods gebod dat we ons niet door de wereld moeten laten verlokken. Ik geef toe dat ik op dat moment niet begreep wat dat betekende. Hoe actiever ik in het zakenleven werd, des te sterker werd het gevoel dat ik moest stoppen met mijn zondagschoolwerk en met mijn leidinggevende functie in de kerk.

Maar in mijn eerste jaar als voorzitter van de winkeliersvereniging van Little Five Points opende God mijn ogen. Een van de hoogtepunten was het jaarlijkse banket, waar genoeg drank en eten was en een dansorkest.

Ik realiseerde me dat ik weinig mogelijkheden had om de agenda te veranderen. Ik stelde al de comités samen en besloot net op tijd voor het diner te komen en vlak daarna weer weg te gaan. Maar er gebeurde iets raars toen ik aankwam en ik alle cocktaildrinkers lang genoeg gekalmeerd had om hen naar de banketzaal te sturen. Toen ik een vriend vroeg om het openingsgebed uit te spreken, antwoordde hij met zijn bulderende stem: „Ik bid vanavond liever niet. Ik zou willen voorstellen dat onze voorzitter een gebed uitspreekt.”

„Laten we bidden,” antwoordde ik. Ik was zo zenuwachtig dat ik me geen woord kan herinneren van wat ik gezegd heb, behalve „Amen.” Toen ik mijn ogen opende, leek iedereen in de zaal versteend. Niemand bewoog. Niemand zei iets. Iedereen stond stokstijf – het leek wel een eeuwigheid te duren.

Tenslotte drong een vrouw die een drankzaak had, zich door de volle zaal naar podium. Ze pakte mijn hand vast en zei: „Meneer Rogers, dat gebed van u, dat

heeft me iets gedaan, en ik wil dat u dat weet." Tot dan toe dacht ik dat alle godsdienstige activiteit alleen maar op zondag in de kerk plaatsvond, maar God toonde me het tegendeel. Hij wilde dat ik daar was waar Jezus geweest zou zijn: in de wereld.

Er gebeurde nog iets voor ik die avond de zaal verliet. Een vrouw wier man een gepensioneerde legerofficier was, kwam naar me toe en zei: „U moet eens met de kolonel spreken. U bent de enige die hem kan helpen.” Ik kende dat stel goed. Ze hadden een antiekwinkel, en ze hebben vroeger eens aangeboden om me financieel en politiek te steunen voor een openbaar ambt. Omdat ik twee jonge kinderen had, heb ik dat voorstel afgewezen. Door mijn drukke werkzaamheden schoof ik dat bezoek aan hen voor me uit. Twee maanden later, terwijl ik even zat te dommelen tussen twee zakelijke afspraken in, ging de telefoon. Het was die dame die me gevraagd had met haar man over geestelijke zaken te spreken. Ze snikte: „De kolonel was het gras aan het maaien en viel zomaar dood neer.”

Ik was met stomheid geslagen en schaamde me. Ik had invloed in de wereld gekregen en heb die niet gebruikt. Als er iets goeds uit dat incident voortgekomen is, is dat de dapperheid en het gevoel van dringendheid dat ik ervoer als ik tegenover zakenmensen van God getuigde. Het is me ook steeds bijgebleven als een voortdurende herinnering dat ik, wanneer God mij wil gebruiken om iemand tot Hem te leiden, daarmee een opdracht te vervullen heb.

Als gezin gingen we altijd samen naar de kerk en naar schoolvergaderingen. We gingen samen met vakantie en genoten van het leven. Ik was absoluut niet voorbereid op de schok die we na vele gelukkige jaren te verwerken kregen. Onze zoon, Rick, toen nog een tiener, begon moeilijkheden op school te krijgen, en er kwamen nog andere problemen bij. Na gesprekken met adviseurs en vele anderen over de proble-

men die onze zoon achtervolgden, kwamen we tot een onvermijdelijke conclusie: op de kwetsbare leeftijd van 14 jaar was Rick zwaar verslaafd aan de drugs.

Ieder die zoiets heeft meegemaakt, begrijpt dat ik niet overdrijf als ik zeg dat dit de zwaarste crisis in mijn leven was. We onderzochten ons hart, en wat we ook probeerden om met hem te communiceren, niets hielp. Door sociale druk van vrienden was hij van het goede spoor geraakt. Wat we ook probeerden, we konden niet tot hem doordringen.

Ons huis, dat altijd een plaats van vreugde en genot was geweest, was nu ineens vol van conflict en strijd. Natuurlijk, als er problemen komen, gaan we oplossingen zoeken, maar eerst moesten we de stadia van verdriet doorworstelen. Zoals iedere zielzorger u kan vertellen, heb je eerst het stadium van de ontkenning. Je ontkent dat je een probleem hebt. Dan komt het schuldgevoel. Je gaat je afvragen wat je fout gedaan hebt en waarom, wat je had kunnen doen om het te voorkomen.

Ik begon aan alles te twijfelen en ik vroeg me af of ik mijn taken in de kerk en bij de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI) wel kon blijven vervullen. Wat voor recht had ik nog om te spreken over hoe goed God wel niet was, wanneer ik in mijn eigen gezin zulke problemen had? Toen Rick 17 was, ging hij graag op zichzelf wonen, maar dat voorkwam niet dat wij van zijn drugsaanklachten en andere voortdurende juridische problemen hoorden.

We vroegen ons nog steeds af wanneer dit slepende drama eens tot een eind zou komen. Op een dag was ik op weg naar een spreekbeurt voor een chapter van de FGBMFI. Ineens kwamen alle vragen, alle druk en alle twijfels, die zich jarenlang in me hadden opgehoopt, huizenhoog op me af. „Waarom toch, God, waarom?” snikte ik onder het rijden. Tenslotte sprak de

Heilige Geest tot mijn hart: „Waarom probeer je het Woord niet?”

Die eenvoudige vraag zette me ertoe aan de Bijbel grondig te bestuderen en uit te zoeken hoe Jezus op een crisis gereageerd zou hebben. Ik ging Zijn voetstappen na en las Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes van voor naar achter en van achter naar voor. Terwijl ik dat alles bestudeerde, kreeg ik een nieuw beeld van Christus. Bij Hem geen grootse gebaren of ontzagwekkend vertoon van kracht. Hij sprak eenvoudig het Woord en Gods wil werd uitgevoerd.

Ineens realiseerde ik me dat Hij, met de kracht die Hij toonde toen Hij op aarde verbleef, ons het gezag gaf om Zijn naam te gebruiken om dezelfde taken te verrichten, zieken te genezen, de lammen kracht te geven en blinde ogen te openen. Toen ik me dat bewust werd, zag ik dat we datgene moesten doen wat we het beste konden doen. Bid, spreek het Woord en vertrouw erop dat God het resultaat uitwerkt.

Ongeveer een jaar nadat Rick het huis uit was gegaan, kwam er op een middag een smerige, bebaarde vreemdeling bij mij op kantoor opdagen. Ik zag niet vaak dat soort klanten en liep op hem af. Het was mijn zoon die me over de balie aankeek. Nadat hij mijn kantoor was binnengekomen, zaten we daar allebei, met de situatie verlegen, en niet wetend wat we moesten doen. Tenslotte zei hij: „Ik weet dat je de

manier waarop ik leef, niet goedkeurt. Maar als ik sterf, weet ik dat ik naar de hemel ga.”

Hoewel hij wist dat hij problemen had, aarzelde en vocht hij voor de beslissing die hij had genomen om zijn leven op orde te brengen. Een paar maanden later kwam hij terug en vroeg mijn advies of hij bij de marine zou gaan. Hoewel ik nooit had verwacht dat hij door het antecedentenonderzoek heen zou komen, werd hij toch aangenomen. Hij blonk uit als militair en werd in de loop van zijn driejarige contract duiker op een grote torpedobootjager. Hij is nu getrouwd en de breuk tussen ons is hersteld.

Er zijn al heel wat jaren verstreken sinds het hoogtepunt van die strijd, maar ik kan er nu pas over spreken zonder door emoties overmand te worden. Veel mensen twijfelen aan God vanwege hun strijd met de problemen van het leven. Maar moeilijkheden en klappen bedreigen iedereen. Ik heb geleerd dat het er niet om gaat hoe we die vermijden, maar wat we doen als ze komen. Eén ding weet ik zeker: Jezus is het antwoord en Hij heeft me zelfs door deze moeilijke situatie heen geholpen. ●

Jimmy Rogers is president-directeur van Rogers Woods & Associates in Atlanta, dat ca. 10 miljoen dollar aan onroerend goed, ongevallen- en levensverzekeringen beheert. Hij is al 30 jaar lid van de Full Gospel Business Men's Fellowship International en is internationaal vice-voorzitter daarvan. Hij en zijn vrouw, Margaret, zijn al 39 jaar getrouwd en hebben twee kinderen en twee kleinkinderen.

Eindelijk vrij!

Sinds mijn achttiende rookte ik 25 sigaretten per dag. Verschillende keren heb ik geprobeerd te stoppen, maar steeds zonder succes. Nadat ik ervoor gebeden had, kreeg ik een diepzittende hoest en kon ik helemaal niet meer roken. Dat duurde drie dagen, waarna die hoest verdween, en vreemd genoeg ook de nicotineverslaving. Jezus is ook vandaag nog het antwoord voor onze wereld. Bestel het blad *Stem* en deel getuigenissen zoals dit met uw vrienden, burens en collega's. *Peter Clarke*

Zelfs op het werk

Peter Clarke

Afgelopen jaar besloot de fabriek waar ik werk, op drie-ploegendienst over te gaan. Ik werd in de nachtploeg ingedeeld. Ik wist dat dat het einde zou betekenen van mijn deelname aan de FGBMFI-bijeenkomsten. Ik zei tegen mijn baas dat ik die uren niet kon werken vanwege andere verplichtingen. Maar hij stond erop dat ik die indeling accepteerde of anders mijn ontslag zou nemen. Die avond vroeg ik vrienden ervoor te bidden. De volgende ochtend op mijn werk werd ik bij de baas op kantoor geroepen, en hij zei: „In verband met wat je gisteren zei, hebben we besloten je in de dagploeg te zetten.” In de Bijbel zegt Jezus: „Als je iets vraagt in Mijn naam, zul je het krijgen.” En ik geloof in Hem!

Om STEM te bestellen

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 016-207944
Prijs per jaar: BF 270

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zoudt kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail Ir.H.Hahn@wxs.nl • **België en andere landen:** FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16 207944; fax (0032)(0)16 207931; e-mail 100444.1300@compuserve.com

- Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

Een geheim genootschap

Paul Knights, South Devon, Groot-Brittannië

Op een oude Nederlandse zeilboot, waarmee ik vier maanden lang een fantastische reis heb gemaakt, heb ik een ervaring met God gehad. Op een nacht werden we overvallen door een zware storm met golven van vijftien tot twintig meter hoog. Iedereen aan boord, behalve ik, werd doodziek. Daar niemand anders in staat was iets te doen, bleef ik als enige over om het schip door de storm te voeren. Het stuurwiel was een meter in diameter, en omdat het een ouderwetse boot was, was er nauwelijks speling: de kettingen stonden strak en brachten het roer meteen in beweging. Voor mij als jongeman was het een hele prestatie, vooral omdat ik nog nooit eerder aan het roer van een schip had gestaan.

Twee etmalen stond ik aan het roer tegen de storm te vechten, en ik was niet bang. Op een of andere manier had ik een vrede waarvan ik nu weet dat alleen God die kan geven. Achteraf konden de anderen het nauwelijks geloven; het was niet minder dan een wonder. Het was al heel wat dat ik in mijn eentje dat grote wiel de baas kon, maar dan ook nog in die razende storm twee dagen lang mijn concentratie behouden – dat was menselijkerwijs onmogelijk.

In de loop van de jaren heb ik de verwondingen en problemen die ik opliep, opgekropt. Ik bad

wel, en ik vroeg God om de innerlijke pijn die ik had opgezameld, van me weg te nemen. Die gebeden zijn niet ongeantwoord gebleven. Op een dag vroeg een dame mij, haar appelboom te snoeien. Toen we daarmee klaar waren, vroeg die dame, die achter in de zeventig moet zijn geweest, me even naar de keuken te komen en bood ze me iets te drinken aan. „O, prima,” dacht ik, „ze wil me zeker een fooi geven.”

Maar in plaats van dat ze me geld gaf, zei ze: „De Heer heeft me gezegd dat ik die appelboom moest laten snoeien. Hij zei ook dat ik in het telefoonboek moest kijken en dat Hij me zou aanwijzen wie ik moest vragen dat te doen.” Ik begon te denken dat die vrouw een beetje getikt was, maar het leek me beter haar maar wat naar de mond te praten totdat ze betaald zou hebben en ik kon gaan. Maar in plaats van me te betalen, zei ze: „De Heer zei me ook dat u hulp nodig hebt.”

Dat was op zich niets nieuws voor me, maar ik zag niet in hoe zij mij zou kunnen helpen. Dus zei ik: „Ik voel me prima, hoor.” Maar ze liet zich niet afschrikken en haalde een kaartje uit een la en nodigde me uit voor een ontbijtbijeenkomst van de Full Gospel Business Men's Fellowship International. Ik wilde niet grof zijn en beloofde erheen te gaan „als ik tijd had.”

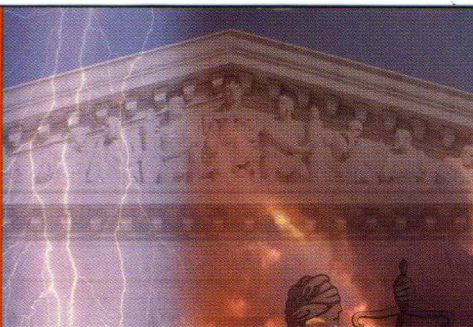
Toen ik aan het eind van de week alle visitekaartjes zat te sorteren die ik gekregen had, kwam ik het kaartje van die dame ook tegen. Ik wist er niet goed raad mee. Als ik er heen zou gaan, moest ik mijn donkere pak aandoen, dacht ik, en dus stopte ik het kaartje in een zak daarvan. Er gingen drie weken voorbij. Ik was wezen dansen, en normaal zou ik zaterdagochtend blijven uitslapen tot een uur of elf. Maar die zaterdag werd ik vroeg wakker en ik kon maar niet van het idee afkomen dat ik iets belangrijks vergat.

Er lag niets op mijn bureau, maar dat gevoel bleef maar. Toen schoot me iets heel vreemds te binnen: „Kijk eens in de klerenkast.” Het leek wel of ik meteen naar de zak van mijn donkere pak werd geleid. Ik vond het kaartje en zag: „Dat is vandaag! En het is al over 20 minuten!” Ik wist niets van die organisatie af, maar het scheen iets met zakenlui te maken te hebben. „Misschien kunnen zij me helpen,” dacht ik. Ik ging naar het Torquay Hotel en liep de foyer binnen. Daar stond die dame me op te wachten.

Toen ze me zag, zei ze: „Aha, God moest u eraan herinneren, is 't niet?” We liepen de zaal binnen waar de bijeenkomst over drie minuten zou beginnen, en ik dacht: „Okay, ik hoef met niemand te praten.” Na het ontbijt stond er een man op en vertelde hoe God hem genezen had en zijn leven had aangeraakt. Toen zei hij: „Er is hier iemand die Jezus Christus in zijn leven moet uitnodigen.” Ik wist dat ik dat was. Het verhaal van die man had me niet echt geraakt, maar die laatste woorden troffen me in mijn hart.

Ik wist dat het voor mij was, en ik ging naar voren. Hij sprak een eenvoudig gebed uit, en ik zei het na. Toen ik daarmee klaar was, kwam meteen de aanwezigheid van God over me en nam al mijn verwondingen en pijn weg. Ik heb drie uur zitten huilen. Mensen reikten mij papieren zakdoekjes en servetten aan. Het was niet te geloven dat ik zoveel water in me had zitten. Toen ik weer naar buiten kwam, wist ik dat God iets bijzonders in me had gedaan. Ik wist dat ik aan een nieuw leven was begonnen.

Ik wilde meer voor God gaan doen en dacht dat ik dat het beste kon doen door actiever te worden bij de Vrijmetselaars. Een jaar voordat ik meester van de loge zou worden, leidde ik al diverse commissies en merkte ik dat mensen me respecteerden en met hun problemen naar me toe kwamen.

De plaats waar ik het liefste ging zitten bidden, was destijds tussen de kerstbomen die ik kweekte. Op een dag zat ik daar te bidden en zei: „Heer, ik stel me helemaal voor U beschikbaar, maar het lijkt wel of U niet naar me luistert.” De volgende dag had ik een afspraak om wat bomen te verzorgen. Ik belde die klant op om te vragen hoe laat ik terecht kon, en hij zei dat hij die vrijdag een afspraak had, maar dat ik toch kon komen. Toen ik aankwam, stond hij op het punt naar een bijbelstudie te gaan.

Toch begonnen we wat te praten, en toen ik zei dat ik ook christen was, leek het of ik een pick-up had aangezet. Hij ging maar door, wel twee uur lang, en gunde zich nauwelijks de moeite om adem te halen. Het was allesbehalve interessant. Toen ik hem vroeg of hij dat altijd zo deed, zei hij: „Ja! Ik probeer iedereen over Jezus Christus te vertellen.” Na nog een paar minuten nodigde hij me uit voor een christelijk zomerkamp.

Door een reeks gebeurtenissen werd het mij steeds duidelijker dat ik daar inderdaad heen moest gaan, maar het enige wat we ervan wisten, was dat het kamp ieder jaar werd gehouden en *Hollybush* heette. Er bleken mensen uit 22 landen te komen. God was er zo sterk aanwezig dat ik de eerste drie bijeenkomsten alleen maar gehuild heb. Het leek vreemd. Had ik bijna 600 km gereden om alleen maar te huilen? Na de derde dienst vond ik het te gek worden. Ik ging met een van de voorgangers praten. Mijn ogen waren helemaal rood van het huilen. Hij zei: „De Heer is je aan

het schoonwassen.” En hij voegde er aan toe: „Hij gaat je leven vervullen!” In de volgende dienst sprak God heel duidelijk: „Je mag kiezen. Je kunt doorgaan in de Vrijmetselarij, of je kunt voor Mij werken.” Twaalf jaar lang dacht ik al dat ik Zijn werk deed.

Nog tijdens dat zomerkamp voelde ik, terwijl ik aan het bidden was, dat ik naar de kerk moest gaan als ik weer thuis was. Toen ik met mijn dochter aan het wandelen was, kwamen we langs een groepje jongelui. Uit niets bleek dat zij christenen waren, maar ik voelde dat we een praatje met hen moesten maken. Dat deden we, en toen vroegen zij ons of we voor hen wilden bidden. Ze waren van plan op straat een toneelstukje op te voeren en maakten zich zorgen vanwege een band die zich daar vlakbij aan het opstellen was. Terwijl we baden, vormde er zich aan de horizon een klein zwart wolkje dat onze kant op kwam. Het begon te stortregenen. De muziekgroep pakte snel zijn instrumenten in en vertrok. Ze waren nog maar amper uit het zicht of de zon brak door. Het werd een prachtige dag en de jongelui konden hun toneelstukje zonder onderbreking opvoeren. Zij vertelden me dat ze op bezoek waren in een kerk daar in de buurt, waar verschillende kerken om de beurt een late avonddienst organiseerden. Drie weken lang zijn we daarheen gegaan, en tenslotte sloten we ons bij een klein kerkje aan.

Toen ik die kerk binnenliep, voelde ik dat dat de juiste plaats voor ons gezin was. Ik zat op dat moment nog steeds in de vrijmetselarij. Na een poosje begonnen de rillingen langs mijn rug te lopen als ik de vrijmetselaarsceremoniën bijwoonde. Ik voelde me onbehaaglijk. Na drie maanden werd het alleen maar erger. Ik besloot naar een andere loge te gaan, maar dat gevoel bleef hetzelfde. Op een of andere manier voelde ik dat ik daar niet moest blijven. Het zat me echt dwars, en ik besloot erop

uit te gaan en aan God te vragen wat ik moest doen.

Toen ik daar ergens op een hoge rots een beetje als Mozes met mijn handen in de lucht stond, voelde ik me niet op mijn gemak. Maar ik was vastbesloten iets van God te horen. In mijn geestelijke nood vroeg ik om drie dingen. Ten eerste literatuur op bandjes; ten tweede contact met iemand die me helemaal niet kende; en ten derde bijbelteksten – en dat alles binnen een week, en dus niet over een maand.

Een paar dagen later bood iemand me een paar bandjes aan met onderwijzingen. Die gingen over vrijmetselarij. Ze spraken over de vloeken en gingen er heel diep op in en legden uit waar dat toe leidde. Een paar dagen later, op een mannenretraite, ging de eerste lezing over het reinigen van je huis. „Wat is dat nou weer?” dacht ik. De spreker legde verder uit dat we allerlei voorwerpen met een geestelijke betekenis uit ons huis moesten verwijderen, dus dingen zoals Boeddhabeeldjes en draken en dergelijke.

Hij had dit nauwelijks gezegd of de Heilige Geest sprak tot mijn hart: „Jij hebt er zelf een.” Telkens als de spreker een ander voorbeeld noemde, hoorde ik iets dergelijks. Ik besloot „mijn huis te reinigen”. De volgende ochtend zat ik tijdens de ontbijtbijeenkomst tegenover John Walker. We maakten een praatje. Toen hij de vrijmetselarij noemde, zei ik: „Voordat u verder gaat, ik ben vrijmetselaar.” „Prachtig!” zei hij, „dus daarom moest ik vanmorgen hier zitten. Ik moet u vertellen van mijn ervaring als voormalig vrijmetselaar.” Hij vertelde meer dan een uur lang. Dat was de tweede verhooring van mijn gebed.

Voor ik het wist, hoorde ik mezelf zeggen dat we „...medelijden en liefde moeten hebben, want zij weten niet beter. Ze zijn geblinddoekt of bedrogen. Je moet hen liefhebben.” Toen ik klaar was, gaf iemand mij een paar bijbelverzen: „...alles wat in

het duister geschiedt, is niet uit God. Eén is uw Meester. Laat uw „ja” ja zijn en uw „nee” nee. U moet niet zweren. Alles wat in het geheim gebeurt, is niet uit God...” Elk van die teksten sprak me aan met betrekking tot de vrijmetselarij. Toen ik over dit alles bad, voelde ik dat God tegen me zei dat ik niet alleen maar schriftelijk moest opzeggen, maar dat ik er heen moest gaan en in het openbaar mijn „excuses” moest aanbieden.

Normaal is het zo dat als je te laat komt, je naar voren moet komen en je „excuses” moet aanbieden. Toen ik, zoals ik van plan was, te laat in mijn loge aankwam, waren er zeker 80 mensen aanwezig. Ik ging naar voren, zoals van me verwacht werd, en zei eenvoudig: „Ik ben gekomen in liefde voor u allen. Zonder het te weten, heb ik een vloek gelegd niet alleen op mezelf, maar ook op mijn vrouw en kinderen, en daarom moet ik de vrijmetselarij als een satanisch en demonisch genootschap afwijzen. Bij deze treed ik uit.”

Toen ik in mijn kerk vertelde wat ik gedaan had, bleek tot mijn verbazing dat bijna 200 mensen voor mijn gezin en mij gebeden hadden. De verandering in ons leven was verbazingwekkend! De bevrijding was volledig – en dat alles omdat ik gehoorzaam was. Drie maanden later werd ik tot voorzitter van het plaatselijke FGBMFI-chapter gekozen. Ik heb verschillende keren de gelegenheid gehad om over de vrijmetselarij te spreken, maar ik heb niemand veroordeeld. Ik wil juist mensen vrijzetten. Jezus heeft mijn leven zodanig aangeraakt dat ik daarover alleen maar aan anderen wil vertellen. ●

Show Business

Seymour Green, Londen, Engeland

Het geluk op z'n Hollywoods duurde niet lang. Mijn vrouw, Sally, en ik waren tamelijk beroemd in de showbusiness. Hier in Londen was onze relatie al niet zo erg goed. Dus gingen we naar Californië om er een nieuwe kans aan te geven. We waren nog steeds niet gelukkig, maar we bleven er niettemin 13 jaar hangen. Een van de keren dat zij wegliep, zat ik aan het strand, toen er een hondje op me afkwam en me in mijn enkel beet. Dat was me net even te veel, en zat daar in de branding, in mijn goede pak. Een kennis vond me daar en nam me mee naar een feestje om me wat op te vrolijken.

Op een gegeven moment noemde die kennis zomaar ineens de naam van Jezus. Dat maakte me kwaad. „Hou op over Jezus. Die ken ik.”

Je kon een speld horen vallen. Iedereen zweeg. Later kwam er een dame naar me toe en zei: „Seymour, ik geloof dat je eens met een vriend van mij zou moeten spreken.” Ze nam me mee naar de beste psychiater in de regio, Hoewel ik er eerst niet heen wilde, bracht hij me aan het lachen en werden we dikke vrienden. Tenslotte zijn Sally en ik gescheiden, en ik ging door met acteren totdat ik geen aanbiedingen meer kreeg.

In Beverly Hills, waar ik destijds woonde, werd ik lid van de Episcopale Kerk en kwam ik in contact met de Full Gospel Business Men's Fellowship International. Ik maakte zelfs kennis met Demos Shakarian. Het ging me destijds vrij goed met rollen in films, maar geleidelijk begon ik aan beide kanten van de

Atlantische Oceaan te werken. In 1984 nodigde een vriend me uit voor een FGBMFI-diner in Londen. Aan het eind van de avond vroeg de spreker diegenen naar voren te komen die een beslissing voor Jezus wilden nemen.

Ik keek om me heen en zag dat niemand in beweging kwam. „Dat is een beetje vreemd,” dacht ik. Uiteindelijk was ik acteur, en ik ging naar de hoofdtafel toe. Ondanks mijn „show” heeft God mijn leven die avond veranderd en ontving ik de doop in de Heilige Geest. Ik weet dat God er een heel werk aan had om in mijn leven te komen en mij te veranderen, maar ik heb me sindsdien altijd aan die beslissing gehouden.

Voor mij veranderde alles radicaal die dag in Londen. Ik werd actief in mijn kerk, en uiteindelijk werd ik kosten. Na verloop van tijd heb ik samen met een vriend het chapter Kensington en Chelsea opgericht.

Elke ochtend na het opstaan breng ik in gebed tijd met God door. Hoewel Hij veel heeft gedaan in mijn leven, wordt ik er regelmatig aan herinnerd dat Hij nog meer in mij te doen heeft. Hij heeft me zoveel kansen gegeven – ik heb zelfs een boek geschreven. Hij is altijd voor me beschikbaar en toont me Zijn liefde en Zijn humor. Als blijspelacteur kan ik dat waarderen.

Een keer was ik in New York onderweg naar een FGBMFI-bijeenkomst, toen ik door een auto werd aangereden. Toen ik bijkwam, lag ik op mijn gezicht midden op straat. Ik wist wat er gebeurd was, dus ik bad: „Heer wat moet ik nu doen?” Er liepen heel wat mensen rond. Ik hoorde God zeggen: „Sta op en ga naar die bijeenkomst.” Dat deed ik. Het was een raar gezicht – ik zat van top tot teen onder de modder –, maar toen ik gehoorzaam was, genas God me helemaal. ●

Het ziekenhuis

Peter Clarke

Op een keer kreeg mijn dochter, Haley, longontsteking en werd zij in het ziekenhuis opgenomen. Mijn vrouw bleef bij haar, terwijl ik naar huis ging om voor onze andere dochter te zorgen. Ik belde enkele vrienden en vroeg of ze voor haar wilden bidden. Toen ik haar de volgende ochtend vroeg bezocht, kon ik haast niet geloven dat ze er al zoveel beter uitzag. Nadat de arts haar onderzocht had, zei hij dat ze naar huis mocht.

Later werden bij mijzelf nierproblemen vastgesteld. Terwijl ik op mijn beurt moest wachten voor de operatie, bad ik en bestrafte ik de situatie in de naam van Jezus. De week daarop zei de dokter tot mijn verbazing: „Wat raar!” Er was geen enkel symptoom meer dat er iets met mijn nieren mis was. ●

De bungalow

Twee maanden nadat we naar onze bungalow waren verhuisd, overleed mijn oom, van wie we hem huurden. Het huis stond midden op een stuk grond, en de familie besloot ons eruit te zetten. Acht jaar woonden we daar onder dat uitzettingsbevel. We baden voor de situatie, en afgelopen jaar kocht een projectontwikkelaar het terrein en bood ons een behoorlijk bedrag om te vertrekken. Helaas stond er op dat moment niets te koop in het dorp. Maar er was één bungalow die wie graag wilden hebben, maar die was net verkocht. We baden ervoor, en tot onze verrassing kwam die ene bungalow weer in de verkoop. Ik zei tegen de Heer God: „Als U ons helpt die bungalow te krijgen, zullen we hem voor Uw werk gebruiken.” We kregen hem! Jezus is zo goed voor ons! ●

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christen-zakenlieden, met als doelstellingen:

1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De FGBMFI is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM no.986

Dit is één van de 30 talen waarin het blad *Stem* door het internationale kantoor van de FGBMFI wordt uitgegeven. Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel.: (0032)(0)16 207944; fax: (0032)(0)16 207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com

PUBLICATIES Hoofdredacteur: Blair Scott, E-Mail: 100444.1300@compuserve.com

Directie internationale publicaties: Jerry Jensen, Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.

Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:**

Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl

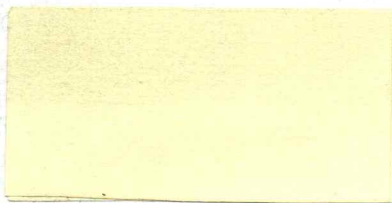

Komt u dit bekend voor?

*„Mijn zaak gaat failliet, mijn huwelijk is kapot, en ik weet niet wat ik met mijn kinderen aan moet.”
Geef het niet op! Ook voor u is er een antwoord.*

Goede dingen!

Goede dingen komen in veel verpakkingen tot ons. STEM wordt samengesteld uit verhalen van over de hele wereld. Het vertelt van goed nieuws dat echt werkt.

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres. Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!